

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører: Sparekassens Ridder
Trykt i Allinge Røgtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettitline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 124

Fredag den 18. Februar 1916

4de Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“,
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaa hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvårlig.

Hvor stor en Hastighed kan et Skib opnaa.

—o—

Mon der ikke hersker lidt over-
drevne Forestillinger om den Ha-
stighed, Skibene i Almindelighed be-
væger sig med. I alt Fald er dette
sikkert Tilfældet for de almindelige
Lastdampers Vedkommende, thi ret
beset er det langt fra nogen impo-
nerende Hastighed, „de flydende
Pakhus“ præsterer. Deres Opgave
er at tjene Penge, men stor Fart er
kostbar, saa de nøjes med lidt, saa
lidt, at de ofte maa døje den Tort
at se Sejlskibe løbe forbi sig, til
Ærgrelse for Dampers Mandskab,
men til usigelig Fryd for Sejlski-
bets Besætning. Intet kan i den
Grad faa Sejlskibsmand til at se
lyst paa Tilværelsen, som naar han
kan løbe forbi en Damper. Han har
da naaet Toppunktet af jordisk Lykke
i det Øjeblik.

Skibenes Hastighed angives i Sø-
mil i Timer (1 Sømil lig 1 dansk
Fjerdingvej). I Stedet for Sømil be-
nyttes ofte Udtrykket Knob, der be-
tegner ganske det samme som Sø-
mil.

Under ellers lige Forhold vil Ski-
bets Fart afhænge af dets Størrelse,
hovedsagelig Længden, saa at et
mindre Skib aldrig vil komme paa
samme Hastighed som et større.

Vor bedst kendte Sejlskibstype,
den 3m. Skonnert paa omtrent 200
Rg. Tons, kan drives op til en Fart
paa 10 Sømil, men dette vil altid
høre til Undtagelserne, og en Fart
paa 6—7 Sømil vil altid blive be-
tragtet som tilfredsstillende, og denne
Fart vil saa godt som aldrig kunne
holdes paa en Rejse som Gennem-
snitsfart.

Store Sejlskibe, som gaar paa
lange Rejser, kan gøre betydelig
større Fart, og 14—15 Knob hører
absolut ikke til Sjældenhederne, me-
dens 8—9 Knob regnes for en al-
mindelig Fart og paa Rejsen over
de aabne Have, hvor vinden staa
anderledes støt end i vore indeluk-
kede Farvande, kan en Fart paa
12—14 Knob ofte holdes i Dage.

Det er en Selvfølge, at Rejsens
Varighed med Sejlskibe varierer
overordentligt stærkt, og dafra
særlig i Farvande med uregelmæs-

sige Vinde som vore. I langt min-
dre Grad gælder det oversøiske Rej-
ser.

Vore mindre Sejlskibe, som kun
sejler i Farten inden for Skagen,
vil sjældent kunne naa en Fart over
7 Knob, medens 4—5 Knob i Reg-
len betragtes som godt.

En Rejse her fra Danmark, f. Eks.
København, til England, kan med
et af vore Sejlskibe gøres paa 4
Dage; men som Gennemsnit maa
regnes ca. 12 Dage, ja en Rejse
paa 3 Uger er ingenlunde ualmind-
elig.

En Sejlskibsrejse fra Hamborg til
La Plata, ca. 5000 Sømil, udføres
ofte paa 40 Dage, og særlig hurtig-
sejlende Skibe gøre Rejsen endnu
hurtigere.

Nu til Dags lægges der i Reglen
mere Vægt paa Lasteevnen end Hur-
tigheden; men et enkelt tysk Sejlski-
bsrederi, Laiz i Hamborg, havde
før Krigen en Flaade paa store Sejlski-
kibe, som næsten udelukkende blev
anvendt til at hente Salpeter i Chile.
Disse Skibe var berømte baade for
deres Størrelse og Hurtighed, og de
udførte ofte Rejsen — ca. 8000 Sø-
mil — paa 70 Dage, og her maa
erindres, at Rejsen gaar gennem
Strækninger med Modvind og Stille.
Men Rygtet forlød ogsaa, at disse
Skibe ikke bjergede Sejl, men hel-
lere lod dem blæse bort.

I Sejlskibenes gyldne Periode i
Midten af sidste Aarhundrede ud-
førte de berømte engelske og ame-
rikanske Klippere, som sejlede med
Uld og The og Passagerer paa Av-
stralien og Østasien, Rejser som i
Hurtighed betegner Toppunktet af,
hvad Sejlskibe kan præstere.

De almindelige Lastdampere gør
sjældent mere 8—9 Knob, ofte kun
7—7½, og man vil saaledes se, at
det ikke er vanskeligt for en Sejler
at løbe forbi dem. Passager-
baade i Indenrigsfarten løber 10—12,
Storebæltsskibene 10½ og vore
Amerikabaade omtrent 15 Knob.

De hurtigste transatlantiske Dam-
perer løber 25 Knob eller 6 danske
Mil i Timen, altsaa 45 Kilometer
eller bekvemt Avtomobilfart. Et Eks-
prestog gaar med mere end den dob-
belte Hastighed.

Hurtige Krydsere kan gøre 28
Knob, naar det gælder, men det er
ikke Reglen, at denne Fart benyttes.
Vore Torpedobaade gaar be-
kvemt 16—18 Knob og kan komme
op paa over 20. I Udlandet har
man Torpedojagere, som kan løbe
op til 35 Knob.

Den højeste Fart, som er naaet
af noget Fartøj er 42 Knob, som naas
af særlig konstruerede Motorbaade,
der er byggede til Kapsejlad. Som
man ser, er det kun en forholdsvis
ringe Fart, almindelige Dampskibe
opnaar, og selv de hurtigste staa
langt tilbage for den Hastighed,
Befordringsmidlerne opnaar paa
Landjorden. En vis Fart, der er
afhængig af Skibets Længde, naas
forholdsvis let, men derfra koster
hver Knob, som Farten forøges, et
ganske urimeligt Kulforbrug.

Hammershus.

—o—

VII.

Hansatiden og Lybeckerne.

Under Kong Oluf, Dronning Margr.,
Erik af Pommern og Kristian den
1ste synes Bisperne at have haft ret
gode Dage paa Bornholm og gjorde
sig Besiddelsen af Øen saa nyttig
og indbringende som muligt, lige-
som de muligvis alle for kortere el.
længere Tid har boet paa Hammers-
hus, hvor bl. a. Bispen Niels Jone-
sen døde 1379. Til de regerende
Konger indløb der imidlertid mang-
foldige Klager fra Beboerne og fra
fremmede, særlig Hansesæderne,
som beklagede sig over Ærkebisp-
ernes Lensmænd, som de beskyldte
for Foruretelser ved Strandinger o. a.

Hansesæderne havde siden Val-
demar Atterdags Tid, da der atter
begyndte at komme Rø og Orden
i Landet, faaet forskellige Handels-
lempelser og efterhaanden overtaget
næsten hele Handelsomsætningen
paa Østersøens Kyster. Det var
netop i de Tider, at Silden i tykke
Slimer gik ned i Østersøen, for at
lægge deres Rogn, og Sildefangsten
gav et mægtigt Udbytte. Fisk var
i disse Tider et Hoved-Nærings-
middel i de katolske Lande og for-
sendtes langt ned i Tyskland og
Franken, saavel i tørrer som saltet
og røget Tilstand.

Man regner fra denne Tid de
bornholmske Byers (Fiskelejers) Op-
komst, og de første Købmænd, der
bosatte sig her, var utvivlsomt lyb-
ske Kræmmere, der opkøbte Fisker-
nes Fangst og forhandlede lybsk
Klæde, Krydderier og lign. Men
efterhaanden som disse fik overtaget
al Handel, benyttede de Lejligheden
til at øge Profitten paa Befolkningens
Bekostning.

Hverken de danske Konger eller
Ærkebisperne formaaede at be-
skytte Befolkningen mod Hansaernes
store Profitbegær, og det var først,
da Kong Hans kom paa Tronen, at
der gjordes Forsøg paa at indskrænke
Hansesædernes tiltagende Magt og
paa at faa Bornholm ind under
Kronen.

Blandt de Ærkebisper, der i dette
Tidsrum havde Ejendomsret over
Bornholm, var Birger den mest
fremragende og forstod med Kløgt
og Dygtighed at afværge alle Kong
Hans' Bestræbelser for at tilegne sig
Øen, som han ogsaa beholdt lige
til sin Død.

I Birgers Tid blev Bornholm flere
Gange ildt medtaget af Hansafor-
bundets Krigsfolk, der plyndrede og
brandskattede Øen flere Gange og
tvang Beboerne til at betale store
Pengesummer samt yde Naturalier.

I Aaret 1509 kom saaledes en lybsk
Flaade, bestaaende af 13 Skibe, der
skulde til Sverrig, ud for Bornholm,
hvor de landsatte Krigsfolk plyndrede
en Del af Øen og paalagde en stor
Brandskat, uden at Besætningen paa
Hammershus kunde hindre det. —
Aaret efter, under Krigen mellem

Lybæk og Danmark, kom atter en
lybsk Flaade paa 26 Skibe fra Ly-
bæk og Stralsund. De satte atter
Krigsfolk i Land og forlangte en
Krigsskat af 8000 Mark lybske Penge
og da man ikke kunde betale denne,
plyndrede og brændte de over hele
Øen, ihjelslog 50 Mand og ranede
„Fæ, Quæg og Smør“ og hvad de
ellers kunde faa ud til deres Skibe.

Aankirkeby, der havde rejst sig i
Ly af Kirken, blev ved denne Lej-
lighed udplyndret og afbrændt, og
Bispen maatte i en Aarrække frilæge
Beboerne for Afgifter samt give dem
Hjælp til Opbygning af de nedbrændte
Gaarde.

1511 kom Kongens Flaade Born-
holmerne til Hjælp og den tapre
Jens Holgersen Ulfstand forjog Ly-
beckerne.

Ærkebisp Birger skildres af hans
samtidige som liden af Vækst, men
stormægtig, han holdt mange Krigs-
folk og red aldrig ud uden med en
Eskorte af mindst 130 Mand. Han
havde mange Stridigheder med de
adelige, der havde Strøgods paa
Bornholm og ikke mente at være
forpligtede til at svare Skatter eller
Tiende til Bispens Lensmand paa
Hammershus. Disse klagede til
Kongen over Udpantninger og an-
den Forurettelse, og Kristian den
Anden, der nu følte sig stærk over-
for Bisperne, lod ham stævne. Bir-
ger døde imidlertid samme Aar og
hans Efterfølger, Jørgen Skodborg,
foretrak at gaa i Kloster fremfor at
ydmyge sig for Kongen.

For at faa en Ende paa Striden
lod Kongen nu Lunds Prælater og
Kanniker stævne, og da de ikke
godvillig vilde give Afkald paa Born-
holm, indsatte „udi slemt stinkende
Fængsel“. Da heller ikke dette hjalp,
sendte han 1521 Krigsfolk til Øen
og indtog Hammershus. Bispens
Herredømme paa Bornholm som i
det øvrige Danmark var brudt, Re-
formationen holdt sit Indtog.

Aaret efter kom Kristian den An-
dens uforsonlige Fjender, Lybeckerne
med en Flaade paa 30 Skibe til
Bornholm, Nexø blev brændt, Ham-
mershus indtaget, Besætningen ned-
sabt og hele Øen erobret. Kristian
den Anden havde saaledes ikke
megen Glæde af Bornholm, der et
Par Aar efter af Frederik den 1ste
blev tilbagegivet Ærkesædet, men
snart efter afstodes til Lybeckerne,
der for deres Hjælp i Kampen mod
Kristian den 2den præsenterede ham
en Regning paa 158,019 lybske Mk.,
som Kongen saa sig ude af Stand
til at betale.

Bornholm blev foreløbig bortfor-
pagtet for et Tidsrum af 50 Aar og
Kongen forbeholdt sig sin Overhøj-
hed i verslige og gejstlige Anlig-
gender, ligesom han havde Ret til
at udskrive almind. Landskat. Alle
øvrige Skatter, Kirketiende undtagen,
kunde Lybeckerne indkræve, saavel
som Afgifter i Naturalier og Pligt-
arbejde, som fra gammel Tid var
ydet Kongen. Da Kongen havde
Overhøjheden over Øen, vare Ly-
beckerne forpligtede til i Krig og

Fejder at hjælpe Kongen, hvis Born-
holm eller nogen Del af det danske
Rige blev erobret af Fjenden.

Lybeckernes Fogeder fik en Lens-
mands Myndighed og skulde saa-
ledes staa saavel Kongen som Raa-
det i Lybeck til Regnskab. Det var
derfor en meget vanskelig Stilling,
særlig da Bornholmerne hadede Ly-
beckerne, der jo havde plyndret og
brandskattat Øen adskillige Gange.
Lybeckernes første Foged var Bernt
Knop. Da han overtog Hammers-
hus 1525, var dette i en ussel For-
fatning, da det næppe var blevet
islandsat mere end nødvendigt i de
tre Aar, der var gaaet siden Ly-
beckerne havde erobret og afbrændt
det.

Bernt Knop skrev da ogsaa flere
Aar senere, da han skulde aflægge
Regnskab, at da han modtog Slot-
tet Hammershus og Landet Born-
holm, var dette i stor Armod, lige-
som ogsaa Listen over Inventar,
Korn og Levnelse midler paa Borgen
viser dette.

Trods Befolkningens Fattigdom
begyndte Bernt Knop dog straks at
„afnøde den fattige Ø Afdrag paa
den Sum, Lybeckerne mente at have
tilgode, ikke af Bornholmerne men
af Kongen, og det var Afdrag med
blodige Renter. (Forts).

Saafernt nogen af vore Læsere
skulde være i Besiddelse af Thuras
Bornholms Beskriv. eller den i Bogen
anbragte Tegning af Hammershus
fra Lybeckernes Tid, beder vi om
at laane denne til Reproduktion til
Bladet. Tegningen vil blive tilbage-
leveret ubeskadiget.

Søvnen.

—o—

Hvad kan man gøre for at sove
vel? spørges der i Dansk Sundheds-
tidende. Og Svaret lyder:

Naar man ser bort fra den Søvnlø-
shed, som skyldes Sygdom, kan man
sige, at Natten vil blive, som
Dagen forud har gjort den til.

En vel brugt Arbejdsdag og en
fredelig Aften giver en god Nat.
Ufred i Sindet, gnavende Nag over
afledne Dage og Bekymringer for
Dagen i Morgen er Søvnens Uven-
ner. Det samme gælder Overmaal
af, hvad der tilføres Legemet af Mad
og Drikke eller af Nikotin og Kofei-
n. Det, der er at gøre for at faa
en god Søvn, er for raske Menne-
skers Vedkommende ikke noget sær-
egent, det er kun den almindelige
sjælelige og legemlige Helserøgt,
som ogsaa i enhver anden Hense-
ende kommer en til gode.

Det eneste særlige er Sengen.
Den skal byde Legemet et tilpas
langt, ikke for haardt vandret Un-
derlag, saa at alle Muskler kan
slappes, og derfor skal den ogsaa
holde Huden tilpas varm. Mange
Mennesker har lagt sig efter at ligge
for tyndt dækket om Vinteren og til
ogsaa at indrette det saaledes for
Børnene. Maaske det er en Virk-
ning af Hærdningsskridter. Men

man skal hærde sig om Dagen, naar man kan fremkalde en Reak- tion, ikke om Natten; mens man sover. Det bliver ikke til Hård- ning, men kun til en daarlig Søvn, fordi Hjernen pirres fra Huden, naar denne ikke er varm over det hele. Det er ogsaa en almindelig Mening, at man forvæmmer sig ved at tage Kulden af Sengen ved en Varme- dunk. Det er i Virkeligheden lige saa naturligt, som at man varmer en Stue op. Der vindes intet, men mistes Søvn ved at udlade det i den kolde Aarstid, hvis man ikke har Blodet saa godt i Omløb, naar man gaar i Seng, at det ikke gøres nødig. Det er heller ikke ualmind- ligt, at Tæppe eller Overdyne ikke er lange nok. For at sove godt skal man ligge lunt under Dække. Men man kan have Vinduer aabne.

Bornholms Granit

—o—
En smuk Afart er den mørke, blaa-grønne Paradis-Granit, der prydes af Flammer, hvide el. svagt rødlige. Den findes paa et ganske lille Omraade i Paradis og Helve- desbakkerne (den hvide Plet paa Kortskitsen i forrige Nr.), den bry- des og er anvendelig til Bygnings- og Prydsten. Bl. a. er den anvendt i Facaden til Københavns Raadhus. Rønne-Graniten er mørk, graa- sort — i sleben Tilstand er enkelte Varieteter af den fuldstændig sort. Den indeholder i Stedet for Feld- spat et mørkt Mineral, Hornblænde, og herved adskiller den sig meget væsentligt fra de andre Granitsorter. Man antager, at den er dannet se- nere. Den brydes i de store Brud ved Klippegaard og regnes for en af Bornholms bedst anvendelige Granitsorter. Til Monumenter an- vendes den bl. a. i stor Stil.
Graniten paa Bornholm er overalt gennemtrukket af Revner og Spræk- ker. Dette Forhold har sin store Betydning ved Brydningen. Under visse Omstændigheder letter den Arbejdet i Bruddene, og det gælder da altid om at beregne af Sprække- systemet, hvorvidt Graniten er an- vendelig og let tilgængelig.
Paa den anden Side findes paa sine Steder Revner og Sprækker i saa stort et Antal, at de hindrer Brydningen. Disse ubrugelige Par- tier findes i alle Granitvarieteter, omend ikke i lige stor Grad. I Sva- neke-Graniten og den sribede Granit findes de i størst Antal, og dette i Forbindelse med løsere Struktur og Storkornethed gør dem mindre egnet til Brydning.
Som tidligere antydet brydes de bedste Granitsorter i stor Stil — de vigtigste Stenbrud er allerede nævnt. At Granitindustrien har spillet en stor Rolle viser alene den Omstæn-

dighed, at to af Øens Havne, Sæne og Vang Havn, er anlagt med Granituddørsel for Øje.
Tiden omkring Aar 1900 hører til den heldigste i den bornholmske Granitindustri Historie. Aar 1900 udførtes fra Øen Granit til en Værdi af 800,000 Kr. I de senere Aar er Granitindustrien gaaet beklageligt tilbage — dels paa Grund af Kon- kurrence, især fra Sverrig. De born- holmske Granitarters Styrke og Hold- barhed staar imidlertid meget højt, og Strukturen er for de fleste Sor- ters Vedkommende meget smuk, saa det er særdeles beklageligt, at

endogsaa mange danske Bygnings- foretagender faar Granit fra Sverrig. Den bornholmske Granit brydes overalt i aabne Brud uden Skakter.
II.
Gangformationer i Bornholms Granit.
Naar Granitskorpren under Størk- ningen er bristet, er ofte de derved opstaaede Revner udfyldt af den granitdannende Masse, som da er størknet under væsentlig andre For- hold end den omgivende Granit. Bestanddelene er dog de samme som den omgivende Granits; Gangene agskiller sig kun i Kornstørrelse.
Nogle af disse Gange er særlig grovkornede, — det er de saakaldte Pegmatitgange. De har deres største Interesse derved, at man i dem kan se den omgivende Granits Bestanddele i større samlede Mæng- der.
Som Regel er det kun Kvarts og Feldspat man finder i Pegmatitgan- gene. Ofte er disse Korn meget store — indtil 1/4 m kan de være i Tværmaal. Feldspaten udvandles tidligere af de bornholmske Pegma- titgange, for at benyttes i Lervare- industrien, men fra de norske Peg- matitgange fik man renere og bil-

ligere Feldspat, saa denne Industri er nu fuldstændig ophørt.
Glimmer findes nu og da i Peg- matitgange — baade den mørke og den lyse Glimmer. Andre Mineral- lier findes nu og da. En geologisk Ekspedition under Ledelse af Øisted og Esmarch fandt 1819 nord for Nexø Kobberkis, en Erts, hvoraf man ud- vinder Kobber; man søgte at grund- lægge en Industri, men det viste sig da, at Malmen kun fandtes i saa smaa Mængder, at Brydningen ikke kunde betale sig.
Pegmatitgangene findes i meget stort Antal overalt. En Afart af Peg- matiten er den ejenpommelige Skrift- granit. Denne bestaar af Kvarts og Feldspat og er ejendommelig ved, at Kvartsen forekommer i parallelle Stængler. Ved Slibning vinkelret paa disse Stængler minder Slibfla- dens Tegning om hebraiske Skrift- tegn paa lys Grund, og deraf har saa denne Varietet faaet sit Navn.
(Forts.)

Den forstenede Kriger.

—o—
Svindl med Antikviteter drives ofte med saa stor Dygtighed, at den med Glans ernærer sin Mand. En udenlandsk Avis minder saaledes om Historin om den forstenede Kri- ger fra Cardiff, der i sin Tid vakte saa uhyre Opsigt. Den er vel en af de mest originale Svindelhistorier, som man kender. I Oktober 1869 vakte det over hele de forenede Sta- ter en umaadelig Opsigt, at der i Nærheden af Byen Cardiff i Staten New York var fundet den forstenede Krop af en forhistorisk Kriger. Fra alle Kanter strømmede Folk til for at se Fundet, og den lykkelige Ejer af Grunden, hvor nogle Arbej- dere under Brøndgravning havde stødt paa det værdifulde Oldtidsfund,

en Bonde ved Navn Newell, tjente i Løbet af en eneste Uge 30,000 Kr. ved at forevise den fossile Kriger. Der blev budt 60,000 Dollars for Krigeren, men Newell indsaa, at han kunde gøre bedre Forretninger ved at vise Fænomenet frem for Penge, saa drog han fra By til By og ind- kasserede Tusinder og atter Tusin- der Dollars. Men omsider blev Svind- leren afsløret. Man bragte i Erfar- ing, at Krigeren fra Urtiden var la- vet af en italiensk Billedhugger, som tydeligvis har forstaaet sine Ting. I Stillehed var „Oldtidsfundet“ bragt til Newells Gaard og om Natten gra- vet ned paa et Sted, hvor Brønd- graverne ikke godt kunde undgaa at støde paa det. Hele Amerika lo over Bedrageriet, men Newell havde imidlertid tjent en Million.

Tre Nætter.

—o—
Af Aage From-Petersen.
II.
Tre Lygter svingedes hid og did over Vandet — Lysskæret kastedes paa dets grumsede Strøm og af og til paa Aabredens Planter og Træer. Midt i Strømmen gik tre Mænd med lange Jernkroge og Lygter ved Bæl- tet. Stighordet var nede og nu gik de med Vandstøvler over Aabundens Sten saa det buldrede.
Krogene huggedes i de sprællende Fisk, som kastedes op i Græsset — undertiden huggede de i Stenene saa Krogen bøjedes, og da fulgte der som Regel en drøj Ed efter.
Det var Mølleren, der sammen med to andre var paa Fiskefangst. For en Gangs Skyld havde han standstø Møllen og tilbragte en Nat i Aaen.

En saadan Nat forstyrrede Freden, og den lignede ikke de andre Næt- ter, hvor man gennem Strømmens Buldren hørte Møllehjulenes Kna- gen og Blæstens Sus i Træerne.
Eder og Raab, Traskostølvernes Buldren og Jærnkrogernes Hvin, naar de huggede i Stenene, blandede sig nu med Vandets Brus og Stigbor- bordenes Kragen og Piben.
„Saa for Fanken“ — Mølleren huggede fejl og gled, saa han faldt paa Knæ i Vandet. De andre skog- rede skadefro i Mørket, da han med Søstølverne fyldt med Vand svupe- de i Land med slukket Lygte, idet han mumlede en lang og over- væltet ond Ed. „— — Hahaha, din gamle Melsæk, har du glemt at hugge?“ Mølleren laa paa Knæ i Græsset, mens Vandet strømmede stridt ud af hans Støvler. Saa prø- vede han at faa Lyset i Lygten til at brænde igen, hvilket naturligvis mislykkes, da Tanen var vaad. Han gik da hjem for at faa den tændt. De to andre støvlede stadig rundt i Aaen og huggede.
Da Mølleren havde faaet Lygten tændt, begyndte Ondskaben at koge op i ham. Det havde lét af ham — det skulde de ikke have gjort. Han skulde vise dem, hvem der ejede Aaen.
Han gik hen og lavede til at hejse Stighordet. Men i det samme for en pludselig Indskydelse igennem ham. Hvis de ikke passede paa ved det Net, der var udsendt længere nede i Aaen, vilde den voldsomme Strøm, der fremkom, naar han hejsede Stig- bordet, maaske rive det løst fra For- tøjningen paa Bredden, og ikke alene Nettet, men ogsaa alle de Fisk, der var i det opstemmede Vand, vilde gaa til Havs.

Han var allerede begyndt at hejse Stighordet for at give de to dernelte en forsvarlig Dukkert, men hans Ger- ighed sejrede. Han maatte advare dem og frelse Nettet og Fangsten.
„Haløj, Manna, unjan, for nu kommer Vaadtet. Pas paa Kjæssan,“ brølede han ned mod de to Lygter, der glimtede og fakede nede bag

Træerne. Han stod paa Broen og var i Færd med at hejse Stighordet.
„Javel“ lød det, fjernt som af et Ekko, — i samme Nu kom Vandet brusende, og de to Lygtemænd krave- lede skyndsomt paa det tørre.
Mølleren lukkede igen Stighordet, og saa humpede han ned gennem Aabreddens Græs og trampede og buldrede gennem Rullestenene.
Lygterne dernede svingede van- vittigt — tilsidst slukkedes den ene.
„Haløj — kom for Satan,“ lød det imod ham. „Det vrimer af Fisk — Kjæssan gaar itu.“
Ja, Nettet vrimlede af Fisk — det var lige ved at sprænges.
En anden Kjæssan blev udsendt længere nede i Aaen; den holdtes af den ene, medens de to andre løftede det fyldte Net og væltede Fiskene ud i en Grube, der var gra- vet i den Ende.
I de tre Lygters Skin laa de tre Mænd her hele Natten. De kunde se de store, blanke Fisk bevæge sig i Gruben, og deres Hjærter svulme- de af Glæde. Nu og da slog en stor Krabat sig op af Gruben og forsvandt ind i Mørket, efterfulgt af en af Mændene; de undte i hele de- res Overflod ikke en eneste Fisk Livet.
Støjen var snart en dyb monoton Mumlen, snart en Skraalen, der run- gede gennem Skoven.
Om Morgenens drog de tre Fiskere hjem med Redskaber og Fangst. I Møllen blev Fangsten delt, og hver drog til sit.
Men en halv Time efter skreg Møllehjulet igen sit „Guld, Guld, vægtigt Guld,“ medens Mølleren til- freds spankede frem og tilbage.
Gerrighedens Slave søger ikke at undgaa legemlig Lidelse.
(Fortsættes).

—o—
En stille snehvid Februardag mod- tog mine Søstre og jeg en venlig Invitation til Bal fra Proprietærgaarden. De kære Pigebørn, som elskede Dansens Glæder over alt i Verden, blev ellevilde af Henrykkelse og blomstrende Livsglæde og dansede under Sang og Jubel rundt i Stuen med hinanden om Livet.
Balaftenen oprandt med klar kling- rende Frost og med det sølvgraa Skær over de sneklædte Træer og Buske, der er saa betegnende for Vinterens ejendommelige Skønhed. Landevejen var glat og haard som et Dansegulv, Stjernerne tindrede som slebne Diamanter mod Him- lens mørkeblaa Fløjlsgrund, og Mor Lunas gule Aasyn straaledede koket mellem de faa lette sølvagtige Frost- skyer. Dens blege Lys faldt med kold Klarhed ned over den isdækte Landevej.
— En Skildring af Balgæsterne og af Dansens hvirvlende Lyst er svær at skitser. Jeg vil kun søge at tegne Farverne og Stemningen i Glædens lyse Hjem.
Røde, tunge Roser i kruset, iben- holtssort Kvindehaar og hvide Roser, indflettede i askeblonde Frisurer, — Haar som fine, sitrende Guldtraade, der snor sig om varme Kinders Glød. Unge Øjne, straalende i Festens be- daarende æggende Glans, hvis Farve- nuancer varierer fra den kulsorte, blændende Diamant til den himmel- blaa Safir, fra de brune „Fløjlsøjne“ til de graa Sibylleøjne. Østerland- ske Brunetter med leende brune Øjne og et bleggrødt Blus paa Kin- dernes fine faste Runding. Nordiske Blondiner med blide „Forglemnigej- øjne“ og et ravkult Skær over det parfumeduflende Haar, med røde Silkesløjfer i de hvide Molskjolers blændende Sne! —

En Rigdom af vekslede, yppige Farver, en spraglet Oval af unge, skønne Damer forsamlede i den med

Dannebrogsslag og grønne Kranse smykkede Sal. Et Mesterværk af betagende Ynde, en Fryd for enhver skønhedselskende Sjæl. —
En spød Violin lyder prøvende fra Spillemandens gransmykkede Tribune, og kort efter bruser Or- kestrets fuldtoneende Musikbølger gennem Rummet og aabner for Tone- strømmens svimlende Sluser. Maa man ikke rives med af de berusende og besnærende Melodier, der hulker og ler, klager og jubler under Sa- lens malmbrune Loftishvælvning?
Indsmigrende og blide Symfonier glæder Øret, og jeg, som ikke del- tager i Dansens Glæder, jeg føle mig som Stridshingsten, der hører Hornets kaldende Toner, men ikke evner at følge dem. Eller som den Syge, der ej kan frydes ved Livets brusende Glæder, men som til Gen- gæld ejer et kritisk Overblik, et nøglernt Syn over de korte, ilende Timers sanseberusende Lyst, disse salige Timer, der først afsluttes, naar Daggryets Klokke kimer.
Have jeg været Lyriker, vilde jeg have formet denne Skildring som et varmt straalende Digt: nu maa jeg nøjes med at citere et af Jeppe Aakjærs Digte:

I Fald jeg kunde danse,
jeg valgte den skønneste ud
af alle skønne Piger,
og dansed mig hende til Brud.

Med Armen om hendes Midje
efter en Galopade
midt paa Gulvet jeg standsed
og raabte: Leve de Glade!

Saa alter i Tonernes Malstrøm
jeg kastede mig med hende
og lo og sang og dansed
lige til Verdens Ende.

Men nu jeg kan ikke danse,
end ikke en Galopade,
og derfor er jeg brændt inde
med denne Skaal for de Glade.

— Jeg traadte hen til de høje, smalle Vinduer, hvis Ruder var overtrukne med Duggens glimrende Perleslør, og med min Pegefinger tegnede jeg h e n d e s Navn paa den duggede Flade.
Lidt efter stod jeg udenfor i den rene, froslklare Vinterluft under en Himmel med Tusinder Stjerner, — en behagelig Kontrast til den hede støvfylde Luft inde i Balsalen, hvor- fra Violintonerne klang ud gennem aabne Døre. Deroppe mellem de lange, sølvklare Skyer lyste Maanen og sendte sine blege Straaler ned over den sneklædte Jord, som i Be- lysningen fik et romantisk Skær over sig.
Enkelte Par, der fandt Balsalens Atmosfære for lummer, promenerede i den rimhvide Have eller gled paa den tilfrosne Dam i Parken, mens andre legede „Gaende Enke“.
Lidt efter blev der almindeligt Opbud og efter en hjertelig Afsked med Vært og Veninde skiltes Gæ- sterne i smaa Grupper og vandrede langsomt hjemad i den kolde graa Vintermorgen.
Frøde Christensen.

Amerikanerne og Krigen.

—o—
Fra New York skriver en Korre- spondent:
Det er en herlig Tid, de nord- amerikanske Industristater for Tiden gennemlever, og aldrig har Broad- ways elegante Restavranter og For- lystelselokaler været saa overfyldte som nu. New York har aldrig væ- ret særlig purttant anlagt, og af det angelsachsiske Hykleri har den kun tilegnet sig det strængt nødvendige. Men medens man tidligere kunde klare sig med et Par fornemme Re- stavranter og nogle enkelte Cafe- chantanter, skyder den Slags Etab- lissementer for Tiden som Padde- hatte. Man drikker ikke længere

Whisky, men Champagne i lange Bæner, selv om man maaske i al Hemmelighed sætter mere Pris paa Whiskyen. Københavns Gullasch-Grosserere vilde rødme af Skam over deres Plebejer-Væsen, hvis de kunde se, hvorledes deres amerikanske Brødre forstaa at optræde og pynte deres Damer, disse yndige Væsen, der hverken saar eller høster, men mod hvis zobelsmykkede Skuldre Kong Salomons Elfensbenstrøne var en uhøvlet Pakkase.

Jeg har ofte hørt sige, at Amerika længes efter Fred, men foreløbig finder man sig ganske godt i Kri-gen. Man haaber paa de allieredes Sejr — blot ikke alt for snart, men en Gang i Fremtiden. Thi der er ingen Tvivl om, at den offentlige Mening i Amerika saa godt som udelukkende er paa Ententemagter-nes Side. Grunden hertil er dog ikke, at det er med disse, at man gør de gode Forretninger; snarere er det det angelsachsiske Blod og Sproget som forbinder Landet med England.

For nylig var jeg til Stede ved en Pressemiddag, hvor alle New Yorks betydelige Blade var repræsenterede af deres bedste Mænd, og ikke en eneste af disse var tyskenlig. De allierede kan saaledes være godt fornøjede med Amerikas eller i det mindste med New Yorks Presse, og hvis England havde en Censor herovre, vilde han ikke faa noget at bestille; den Sag klarer Bladene selv paa den fortræffeligste Maade. Der sørges paa det bedste for, at hver tysk Fremgang sættes med Petit, og hver Sejr for de allierede med kæmpemæssige Overskrifter. Telegramvinduerne bringer korte men bloddryppende Meddelelser, og de døde fra „Lusitania“ manes Dag for Dag op af deres vaade Grav.

Det er ikke godt at være Tysker her i disse Dage, og de maa selv have en Følelse heraf, thi de holder sig inden Døre, tavse og forknytte, forberedte paa det værste. Og dog tror jeg ikke, at den offentlige Mening ønsker Krig med Tyskland. Ganske vist har „Lusitania“-Affæren i sin Tid ophidset Folkestemningen, men nu er den snarere et diplomatisk-politisk Nummer end en Folkets Hjertesag. „Herregud, vi kan dog ikke kalde Ofrene for Tyskernes Barbari til Live igen; lad os saa indskrænke os til at forsyne deres Modstandere med Pigtraad og Ammunition og selv tjene nogle Dollars.“ Ja saaledes omtrent ræsonnerer Gennemsuits-Amerikaneren for Tiden.

Der var en Tid . . .

da Nordbornholm dannede Hovedcentret, Knudepunktet, for hele Øen. Her boede Landets øverste Myndighed, Lehnsmænd, Landsdommeren, og herfra var den reglementerede Forbindelse med Omverdenen via Skaane og Kongeriget Danmark.

De Tider ere nu forlængst forbi, vi har kun Minderne tilbage — og de mange græsgroede Biveje, der dengang dannede det Næt af Traade, der forbandt Hammershus med det øvrige Land.

Og efterhaanden som Kultur og Udvikling fremmedes i det øvrige Danmark og Bornholm, gik det gradvis tilbage for Allinge-Sandvig. — Den øverste Myndighed, Landsdommeren, flyttede, og Beboerne hjalp trolig til med at rive Slottets gamle Bygninger ned; Sten paa Sten blev lagt i Vogne og kørt samme Vej, for at Landsdommeren kunde faa en ny Bolig i Rønne af de gamle Sten. (Hovedvagten).

Birkedommerembedet gik derimod til Hasle og vi fik en Byskriver i Stedet, der skulde ordne vore Papirer og fungere som Politimester;

men i 1875 flyttede ogsaa han til Hasle, uden at vi knurrede.

Nu har vi slet ingen Øvrighed, men hører under Nabobyens Jurisdiktion; kun en Gang hver Uge nyder vi den store Ære at se Byfogdens gyldne Snore og blanke Knapper, og vi kan da faa skrevet vore Dokumenter og ordnet vore Papirer, hvis vi har nogle. Sker det ikke den Dag, maa vi til Hasle, og der maa vi desuden ofte møde baade som Vidner og i Skiftesamlinger.

Postforbindelsen gik samme Vej som Landsdommeren, nemlig til Rønne; men saalænge vi fik Forbindelsen over Hasle, gik det endda an. Vi kunde for det meste gøre os færdige med det juridiske i Hasle paa en Dag.

Men Udviklingen fortsattes og kulminerede i Jernbanen. — En hurtigere Forbindelse kunde ikke tænkes. Vi gav med Glæde Afkald paa vor Hasle Rule til Fordel for denne Bane og uden at tænke over, at vi nu ikke kan konsultere vor egen Øvrighed uden først at have aflagt en længere Visit i Rønne, — saa lang, at Rejsen tager mindst to Dage, hvis man da ikke har Raad til at leje egen Befordring, men benytter den kongelige Post.

Der findes vist næppe en By i hele Kongeriget Danmark med tilhørende Bilande, der har en saa uheldig og „sensommer“ Postforbindelse med sit naturlige Opland, end Allinge-Sandvig har med sit, naar man lige undtager den direkte Jernbaneforbindelse til Rønne. Et Brev eller en Pakke til Rutsker, der kun ligger ca. en halv Mil herfra Byen, maa over Rønne og Hasle, for at naa Bestemmelsesstedet, hvilket i heldigste Tilfælde tager 18 Timer; men — er det en Fredag, og Pakken eller Brevet bliver forsent indleveret, saa faar Adressaten det ikke før Mandag Eftermiddag! — Noget lignende gælder for de andre Sogne og dette er Grunden til, at f. Eks. „Nordbornholms Ugeblad“s Fredag-Nr. enkelte Gange først er kommet Læserne paa Landet i Hænde om Mandagen.

Naar man ser hen til, hvorledes andre Byer — ogsaa bornholmske — søger at forbedre deres Kommunikationsmidler, undres man over, hvorfor Allinge-Sandvig ikke engang søger at bevare det, de engang har haft. Rundt om i Byerne gøres der for Tiden Anstrængelser for at faa Bilruter sat i Gang til Forbedring af Post- og Passagerforbindelsen med Omegnen. Baade i Hasle og i Svaneke er der Liv og Røre, og sidstnævnte Sted har Byraadet endda tegnet Aktier!

Vi har ikke hørt noget om, at vort Byraad har været paa Tæerne i den Anledning, — tror det næppe, — det skulde da have været i lukkede Møder! Men Lejligheden er der til at søge Samarbejde og faa den gamle Forbindelse med Hasle tilbage.

Og skulde vort Byraad være saa forgæbet i den lille halve Million, der ventes fra Staten (som en Slags Krigsskadeerstatning og Dyrtidstil-læg til den betrængte By) at det ikke mere kan varetage Byens Interesser, men sidder med Hænderne i Skødet og venter paa Gevinsten, saa er der ikke andet for, end at Borgerne og Landboerne i de tilside-satte Sogne enes om gennem det stedlige Postkontor at indsende en Adresse til Postdirektoratet med Andrage om en forbedret Postforbindelse, — og det skulde være højst mærkeligt, om vi ikke fik det bevilget.

&

En flink Malkerøgter

kan faa Plads til 1ste Maj paa Langegaard i Rutsker.

Ølsker Brugsforening

holder Generalforsamling Mandag den 28. Februar Kl. 6 Aften i Forsamlingshuset.

Se Opslaget i Butiken.
Bestyrelsen

En flink Pige

som vil malke, samt 1 Malkefodermester, 16—17 Aar, kan faa Plads til 1ste Maj paa Bridesensgaard pr. Allinge.

SILD.

Vi har endnu til Rest 3 Heltønder af den fede norske og 18 Fjerdinger rigtig god bornholmsk Sild.

I København er Priserne paa Sild i store Partier omtrent dobbelt saa høj som vi forlanger for dette lille Restparti.

Nordlandets Handelshus.

En lille Lejlighed

er til Leje. Bladets Kontor anviser.

Aflysning.

Al Færdsel over mine Jorder er strængt forbudt.

Hansine Danchell.

En Karl, 18—20 Aar, som er vant til Landbrug og kan passe Heste, kan faa Plads til 1ste Maj paa

Kaggaard i Ruts

En Huslejlighed

er til Leje ved Henvendelse paa Hammersholms Granitværks Kontor i Allinge.

Paa Grund af Pladsmangel

er et flot taffelformet Fortepiano meget billigt til Salgs.

Hans Chr. Petersen
Brogade, Allinge.

Tejn og Omegns Brugsforening

afholder Generalforsamling Mandag den 21. Februar Kl. 4 Efterm. Bortakordering af udrangerede Varer Kl. 2.

Bedste Sort tyske Nødder-Kul

Vi har købt en Ladning heraf, som kan ventes i Løbet af Februar Maaned.

Laveste Pris fra Skib saa længe der losses.

Bestillinger modtager

Nordlandets Handelshus.

By- og Herredsfuldmægtig Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Allinge-Sandvig Sygekasse

Bestyrelsen har antaget Snedker Herman Mortensen i Allinge som Kasserer for Sygekassen, som fra Dags Dato indkasserer Kontingentet og udbetaler Sygehjælp m. m.

Allinge, den 18. Januar 1916.

Bestyrelsen.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lær-ling, en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Stor amerikansk Majs

af ny Høst ventes pr. Sejler „Norden“ i Løbet af faa Dage.

Nye danske Soyakager.
Prima dansk Soyaskraa

sælges billigst i

Nordlandets Haedelshus.

Afreven Foderlyng

sælges og leveres efter Aftale.

Anton Haagensen,
Syd for Ols Kirke.

Rø.

Oplæsning Onsdag d. 23. Februar af Lærer Sommer fra Klemensker i Forsamlingshuset Kl. 7½.
Ikke-Medlemmer 25 Øre.

Leopal-Tagpap. Læder-Tagpap. Sand-Tagpap!

i 15, 18, 24 og 36 Tommers Bredde. Billige Priser i Nordlandets Handelshus.

Ølsker Sogns Sygekasse

afholder ordinær Generalforsamling Lørdagen den 26. Februar Efterm. Kl. 5 i Ølsker Forsamlingshus.

Beretning og Regnskab for Aaret 1915.

Valg af Bestyrelse og Revisorer. Regnskabet er fremlagt til Efter-syn i Forsamlingshuset 3 Dage forinden.

Bestyrelsen.

Vi har gjort et særdeles fordelagtigt Køb af Liverpool-Salt.

Hvem der ønsker at benytte Salt som Gødnings-Tilskud til Foraaret, maa vi bede om at forsyne sig til de nugældende Priser, thi der er slet ikke Udsigt til billigere Levering.

Nordlandets Handelshus i Allinge.

37 pCt. Kaligødning

er ankommen med Skon. „I. B. Berggren“.

Superfosfat er paa Lager

og begge Sorter udleveres gerne snarest.

Af Chili Salpeter

til Foraarsbrug har vi endnu et Parti at sælge og beder om Bestillinger snarest.

Nordlandets Handelshus.

Aldeles frisk Portland Cement

sælges i Sække og til allerlaveste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Gudstjenester og Møder.

—o—
Søndag d. 20. Februar

Allinge K. Kl. 9½. Skrm. Kl. 9
Ols Kirke Kl. 2.

Møde i Allinge Menighedshjem Kl. 3. Sandvig Missionshus Kl. 6. L. Pihl.

Torsdag d. 24. Missionsmøde i Tejn Kl. 7. Præsten taler.

Fredag den 25. Missionsmøde i Sandvig Kl. 8. Præsten taler.

Evan. luth. Missionsforening Allinge Kl. 3½.

Rutsker Missionshus Kl. 9½. O Jensen.

Regnskabsbøger og Kontrabøger leveres efter ethvert Skema.

Alle Slags Tryksager hurtigt og billigt.

Allinge Bogtrykkeri anbefales. Telefon 74.

Aarsbidrag for Bornholms Brandforsikring

modtages i Tejn Fredagen d. 25. Februar fra 3—5 Efterm.
Sognekommissionen.

En Dreng

16—16 Aar, der kan følge Heste, kan faa Plads paa Habedamgaard til 1ste Maj.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optagne Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strængeste Diskre-tion med Hensyn til sine Kilder.

Friedlands Ildtændere,

12 Øre Pakken, faas hos
J. B. Larsen. Allinge.

En flink Pige

som vil malke, kan paa Grund af Sygdom faa Plads til 1ste April eller Maj.
Avisbruger J. Riis, Tejn St.

Prima Limfjords-Østers

og Muslinger
anbefales til billig Pris.

J. B. Larsen

En yngre flink Pige

kan faa Plads til 1ste Maj paa Brøddegaard i Ølsker.

En brugt

Hakkelsesmaskine

samt en Gravhund (rød) er tilsalgs.

Ejner Jacobsen,

Telefon Allinge 88. TEIN.

To 2-Vær. Lejligh.

— centralt beliggende i Allinge — den ene med Køkken, er til Leje, om ønskes delvis møbleret. Bogtrykkeriet anviser.

ALLINGE. ALLINGE.

Tirsdag den 22. Februar aabner undertegnede en

Bog- og Papirhandel

i min Ejendom ved Borgerskolen og anbefaler jeg den til de ærede Beboere saavel i By som paa Land. — Samtidig genoptager jeg min tidligere i Sandvig i 10 Aar drevne

Skrædderforretning

og anbefaler denne til enhver, særlig til mine tidligere Kunder.

Dameovertøj og Spadseredragter

leveres. Kontante, men billige Priser.

Ærbødigst

HR. KOFOD.

Gødningen er hjemkommen

og bestilte Partier bedes afhentede.

Et Parti Gødningsskalk

er paa Lager og sælges til billige Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Rigtig gode kantskaarne Udskudsbrædder!

Vi har endnu rigeligt Lager heraf, — og vi sælger ogsaa billigt. Brædderne ekspederes frit kørt og losset paa Banevogn. Forlang Tilbud.

Nordlandets Handelshus.

Kolonialvarer

i bedste udsøgte Kvaliteter til billigste Dagspriser anbefales fra

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Uldtøj!

Vi har alle Slags Uldvarer paa Lager og sælger til rimelige Priser.

Uld og Klude tages i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Til Stegning og Bagning

anbefales vort ekstragode Plantefedt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Allinge Bogtrykkeri anbefales. Telefon 74.

Til min Veninde.

—o—

Elskede Kvinde, fager og fin, bring mig den røde funkende Vin, min Luth og din Mandolin. Da vil jeg synge og spille, saa Nattergalen skal glemme at slaa sin bævende Trille.

Se Aftenstjernens luende Glans over Træernes mørke Kroner —. Sig — husker du, da vi var til Dans, og smykket med Festens lyse Krans vi let over Gulvet os svang til Musikkens vuggende Toner.

Ak nu mørkner Løvet trindt om ved den spejlblanke Sø. — Men hvorfor er du bedrøvet? Du taler slet ikke i Kvæld. Lad os drikke af Elskovs berusende Væld, vi véd ej, hvornaar vi skal dø!

Frøde Christensen.

Maaneskin.

—o—

Det var Maaneskin og Aftenen som skabt for kælen Skæmten. Langsomt gik vi rundt i Haven, — jeg var sytten, hun var femten!

Vi var begge lidt forlegne, thi jeg kunde — sandt at sige — endnu ikke konversere en forelsket lille Pige —.

Om jeg bare turde lægge Armen rundt om hendes Bælte . . . Ja — jeg turde — hvis blot denne Klump i Halsen vilde smelte.

Robert.

Erindringsliste.

—o—

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Efterm. Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4. Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm. Sparekassen 10—12 og 2—4.

Stempelkontoret i Sparekassen 10—12, 2—4. Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-benes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7. Distriktslægen 8—9 og 2—3. Postkontoret 9—12 og 2—7. Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften. Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont. Brændirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folketingsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.

Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—6. Frimærkep. og Iigods desuden 7—8 Aften samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte Tid, fra en halv Time før Togets Afg.

Toget afgaar

Søgnedage:

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²³	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁹	10 ³⁷	3 ³²	8 ¹⁵
Rø	7 ³⁸	10 ⁵⁴	3 ⁴⁹	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁸	11 ¹⁷	4 ¹²	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁰	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³⁸	10 ⁵¹	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵³
Rø	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁸	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁰	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹³	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	8 ⁴⁵	1 ¹⁰	6 ⁰⁰	7 ⁵⁵
Allinge	8 ⁵³	1 ¹⁸	×	8 ⁰⁵
Tein	×	1 ²⁹	×	8 ¹⁵
Rø	9 ¹⁷	1 ⁴⁶	6 ³²	8 ³³
Klemensker	9 ³⁴	2 ⁰⁸	6 ⁵⁰	8 ⁵³
Nyker	×	2 ²⁰	×	9 ⁰⁸
Til Rønne	10 ⁰⁵	2 ⁴⁰	7 ²⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	9 ¹⁰	1 ³⁰	4 ⁰⁰	8 ¹⁵
Nyker	9 ¹⁷	1 ⁵⁰	4 ²⁰	8 ³⁵
Klemensker	9 ³⁵	2 ⁰⁷	4 ³⁷	8 ⁵³
Rø	9 ⁴⁹	2 ²³	4 ⁵⁶	9 ¹¹
Tein	×	2 ⁴³	5 ¹²	9 ²⁷
Allinge	10 ¹³	2 ⁵⁴	5 ²⁴	9 ³⁹
Sandvig	10 ³⁰	3 ⁰⁰	5 ³⁰	9 ⁴⁵

Prøv vor udmærkede

MARGARINE

og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris. Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Af Indkøb fra forrige Aar har vi henslaaende

En Masse svære gode Jærn-Vinduer

i mange Størrelser og Faconer. Disse sælges til de gamle Priser, altsaa langt under Dagsprisen i

Nordlandets Handelshus.

Bestillinger paa

Græsfrø og Gødning

modtages gerne hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Tegn Abonnement paa

Nordbornholms Ugeblad.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

anbefaler

Fest- og Brudegaver, Smykker, Lommeure, Stueure, Brilller etc. Alt i stort Udvalg til billige Priser.

NB. Navn isættes gratis i Løbet af 1/2 Time. — Telefon 93.

A. M. Lindberg.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum.

NB. Chokolade og Cacao til gamle Priser.

Kaffe, altid friskbrændt og nymalet.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

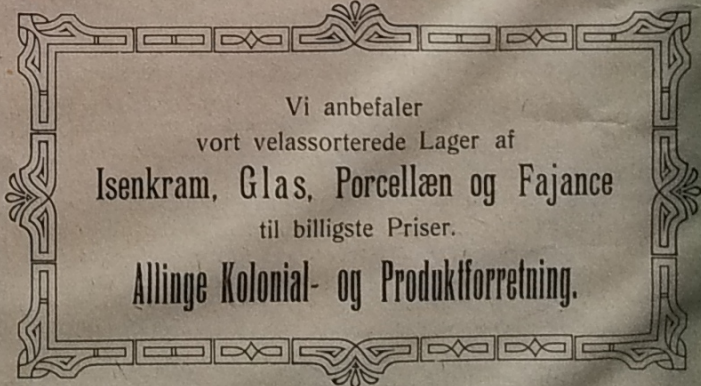
Billige, gode Dæk og Slang

er nu hjemkommet.

Køb straks, for at sikre Dem til Foraaret.

Forsendes overalt.

Telefon 34. M. C. Funch, Allinge. Telefon 34.

Brødrene Anker

Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsindlæg. Vand- & Aljepumper m. m.

Prima kontroll. Foderstoffer

anbefales til billigste Dagspriser fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

NB. Vi har endnu et Parti Glutenfoder.